

ЗАЯВА РІЙГІКОГУ 20 жовтня 1993 р.

В цьому році Україна вперше на державному рівні відзначає один з найбільших злочинів ХХ сторіччя – 60-річчя Голодомору 1932-1933 років, штучно створеного комуністичним режимом в Україні. У той час загинули, за різними даними, від 7 до 15 мільйонів людей.

Вже в роки громадянської війни 1918 – 1921 Україна понесла тяжкі втрати. Далі була примусова колективізація. До 1931 року було вивезено більше мільйона більш-менш заможних селян, конфісковано 200 000 „кулацьких” господарств. Виробництво різко зменшилося. Незважаючи на це, у 1930 році з України вивезли 7,7 мільйонів тонн зерна, в основному, на експорт. Від селян забрали навіть посівне зерно. У наступні роки все повторилося. До сіл було відряджено 112 000 партійців, які безжалісно забрали від народу все до останнього зернятка. Розпочався масовий голод. Земля вкрилася могилами. Ті, хто намагався втекти, отримували кулі від військових чи членів ОГПУ. Люди помирали в той час, коли запаси зерна гнили в зерносховищах і не можна було взяти ні жменьки зерна з цих „стратегічних запасів”. До тих, хто, рятуючись, збирав щось у полі, застосовували смертну кару через розстріл з конфіскацією всього майна.

Спрямована проти українського народу політика геноциду виражалася в тому, що була винищена інтелігенція, зазнала гоніння українська мова. З метою зросійщення спустошені голодом та репресіями українські села були заселені десятками тисячами переселенців з Росії та Білорусі. У відповідних таємних документах було цинічно зазначено, що план переселення було виконано на 104,7 відсотки.

Осуджуючи комуністичну політику геноциду в Україні, Рійгікогу звертається до народу України:

Дорогі українські друзі!

Естонський народ солідарний з українським народом і пам'ятає разом з ним важкі жертви Геноциду 1932 та 1933 років.

Подібні випробування тих років минули Естонію тому, що в 1918-1940 роках Естонія була незалежною державою, але після анексії Естонської Республіки та приєднання її до Радянського Союзу, на нашу долю також випав геноцид нації, масові арешти і висилки, знищення та розпорошення інтелігенції. Ці злочини не мають терміну давності і не зітруться з пам'яті народу.

У зв'язку з цим поділяємо ваш біль за загибель мільйонів українців, з часу якого пройшло 60 років.

Хочемо сподіватися, що такі події ніколи не повторяться і ми можемо підтримати один одного в ім'я кращого майбутнього наших народів.

Свідченням цих спільних думок та стремління є Договір про дружбу та співробітництво Естонської Республіки та України, який Рійгікогу ратифікував 5 травня 1993 року.

Бажаємо українському народу успіху в розбудові національної держави.

Голова Рійгікогу Ю.Нуріс